

NAPETOST MED JUGOSLAVIJO IN ITALIJO POJEMA

FRANCOSKO-LAŠKI PAKT JE V GLAVNEM NAPERJEN PROTI OBOROŽEVANJU NEMČIJE

Pogodba je dobila ugoden odmev, ne samo v Avstriji, pač pa tudi v državah Male antante. — Pri francoskem zunanjem ministru so bili zastopniki Čehoslovaške, Romunske in Jugoslavije. — Evropskim državam bodo za dolgo časa zajamčene sedanje meje.

RIM, Italija, 8. januarja. — Kar se je včeraj le domnevalo, je bilo danes uradno potrjeno: francoski zunanji minister Pierre Laval in italijanski ministrski predsednik Mussolini sta prišla do zaključka, da ne priznata Nemčiji pravice do oboroževanja.

Uradna izjava je bila objavljena, ko se je nahajal Laval na poti proti Parizu. V izjavi sicer ni Nemčija po imenu imenovana, toda brez vsakega dvoma se tiče Nemčije odstavek, ki se glasi: —

— Italijanska in francoska vlada se sklicujeta na svojo izjavo z dne 11. decembra 1932 ter poudarjata, da nima nobena država pravice na svojo lastno roko odločati glede oboroževanja. Ako bi se kaj takega zgodilo, bosta Italija in Francija nastopili proti nji.

Zunanji minister Laval je odpotoval iz Italije v prepričanju, da so med Francijo in Italijo po dlogem času zopet zavladali prijateljski odnosi ter da bodo za dolgo časa ostale meje evropskih držav nespremenjene.

Italijansko časopisje priznava, da se je posrečilo ljubeznivemu francoskemu diplomatu pridobiti Italijo na svojo stran, navzlic temu, da je sprejela Italija v zameno le malenkostne koncesije.

Pogodba med obema državama je sicer podpisana, toda odobriti jo bo moral še francoski parlament, kar pa ne bo šlo tako gladko od rok.

Največje važnosti je, da je italijansko-francosko sodelovanje precej omililo napeto razmerje med Italijo in Jugoslavijo.

Pakt ni našel ugodnega odmeva samo v Avstriji in na Madžarskem, pač pa tudi pri vseh treh članicah Male antante, to je pri Jugoslaviji, Čehoslovaški in Romunski.

Poluradno italijansko glasilo "Giornale d'Italia" izjavlja danes v uvodnem članku, ki se bavi z uspehi štiri dni trajajočih posvetovanj med Mussolinijem in Lavalom, da bo ena najvažnejših posledic ravnokar podpisanega pakta zblizanje med Jugoslavijo in Italijo.

— Pogodba dokazuje, da ni nobenega vzroka, čemu bi gojila Mala antanta umetno ustvarjeno sovražstvo napram Italiji. Svet mora slednjič spoznati, da nima Italija nobenih imperijalističnih teženj. Nji gre predvsem za to, da zajamči mir v podonavskih deželah.

Med Jugoslavijo in Italijo bodo kmalu zavladali prijateljski odnosi. Napetost, ki jo je povzročila propaganda gotovih jugoslovanskih krogov, bo ponehala.

Da bo imela pogodba na dežele Male antante res velik vpliv, je razvidno iz dejstva, da so včeraj obiskali Lavala jugoslovanski, čehoslovaški in romunski poslanik ter z njim dolgo konferirali.

Laval jim je zatrdil, da bo italijansko-francosko prijateljstvo dosti prispevalo k ohranitvi in utrditvi evropskega miru. Evropski mir je že odnekaj največja želja Francije.

Soglasno s pogodbo bo dobila Italija del francoske Somali dežele v Afriki ter tri tisoč akcij železniške družbe, ki je zgradila železniško progo med Jitubi in Addis Adaba.

Obnovitev razorožitvene konference

PRIČEVANJE BETTY GOW

Betty Gow je našla prazno zibko. — Pokliče otrokovo mater, nato Lindbergha. — Lindbergh je pograbil puško.

Flemington, N. J., 8. jan. — V naslednjem podajamo dramatični popis, katerega je Betty Gow podala kot priča o strašni noči v Lindberghovi hiši, ko je bil odveden otrok. Miss Gow je na vprašanja Hauptmannovega zagovornika Edwarda J. Reillyja odgovarjala naslednje:

"Pogledala sem na uro in videla, da je že skoro deset. Rečem si: 'Moram iti k otroku'."

V sobi nisem prižgala luči in sem pustila vrata odprta, da je mogla prihajati svetloba s hodnika.

Otroka nisem hotela motiti. Grem k oknu in ga zaprem. Počakam nekoliko, da mraz izginje iz sobe.

Nato grem k zibki, se naslonim na rob, se sklonim, pa ne slišim otrokovega dihanja. Sklonim se nižje, tipljem vseokrog, toda otroka ni bilo. Misliha sem, da ga je imela Mrs. Lindbergh. Grem iz sobe na hodnik in jo vidim, da prihaja iz kopalne sobe. Vprašam jo, ako ima otroka. Začuden me pogleda in pravi, da ne.

"Tedad pravim: 'Kje je colonel, mogoče ga ima on'. Gospa pravi: 'Spodaj v knjižnici'. Naglo se obrnem in tečem po stopnicah v knjižnico, kjer je colonel sedel pri svoji mizi in bral. Pravim mu: 'Colonel, ali imate vi otroka?'"

Colonel pravi: "Ne. Ali ni v zibki?" Jaz pravim: "Ne!" Mimo steče po stopnicah v otrokovo sobo. Jaz mu sledim. Iz otrokove sobe gre v sobo Mrs. Lindbergh in ne reče ničesar. Nato teče k svoji omari, vzame puško in in vsi trije gremo v otrokovo sobo. Colonel je rekel: "Anne, otroka so nam ukradli!"

Ko je šel Hauptmann iz sodnijske dvorane in ga je nek poročevalec vprašal, kaj misli o lestvi, katero je po trditvi obtožitelja rabil pri odvedbi Lindberghovega otroka, je odvrnil Hauptmann: "Ako sem jaz napravil to lestvo, bi bil slab mizar".

FRANCIJA ŽELI TURISTE

Pariz, Francija, 7. januarja. Da privabi čim večje število turistov, namerava francoska vlada za turiste določiti posebno ceno franka. Medtem ko se sedaj dobi za en dolar 15 frankov, bodo turisti dobili za dolar 20 frankov.

To razliko v vrednosti franka bo trpel vladni sklad za propagando in hoteli ter vsa industrija, ki ima od turistov kak dobiček s tem, da jim bodo naloženi viški davki.

PREGANJANJE KATOLIKOV V MEHIKI

Kongresnik Higgins je predlagal, da Združene države prekinijo diplomatske zveze. — Boj je prenesel v poslansko zbornico.

Washington, D. C., 8. jan. Ker državni departament ni naklonjen želji kongresnika Higginsa, da bi Zdr. države zaradi verskega preganjanja v Mehiki prekinile z Mehiko diplomatske zveze, je kongresnik zanesel boj v poslansko zbornico in je apeliral na javnost.

Sestavil je resolucijo, v kateri biča mehiško vlado zaradi njenega stališča, katero je zavzela proti cerkvi, češ, da bi je v obraz načelom krščanstva in človeštva.

Higgins zahteva v svoji resoluciji, da kongres sklene, da od predsednika Združenih držav zahteva, da prekinje diplomatske zveze z Mehiko. Ameriški poslanik naj bo odpoklican, dokler v Mehiki ne nastane položaj, ko bo zopet mogoče, da poslanik prevzame svoje posle.

Higgins je rekel, da je mehiška vlada pričela politiko, ki ima za svoj cilj iztrebljenje vsake vere. Skoro vsak dan so umorejni ljudje, ki se potegujejo za vero.

Hegginsova predloga bo najprej izročena odboru za zunanje zadeve, ki pa že ima v rokah dve slični predlogi. Eno je vročil kongresnik Tinkham in zahteva, da se prekinje vse zveze s sovjetsko Rusijo, drugo predloga pa je stavil kongresnik Celler, ki zahteva, da Združene države ostro protestirajo pri nemški vladi zaradi preganjanja židov.

LINČANJE MEHIŠKEGA ŽUPANA

Mexico City, Mehika, 8. jan. List "El Nacional" poroča iz države Chihuahua, da je "drugal verskih fantikov" linčala župana Gregorio Chavez v Carichie. Množica je župana vlekla iz njegove hiše in ga na ulici pobila do smrti.

ŽELEZNIŠKA NESREČA V RUSJI

Moskva, Rusija, 7. januarja. Uradno poročilo pravi, da sta se trčila dva vlaka na progi Moskva-Leningrad in da je "mnogo mrtvih". Natančno število žrtev ni bilo naznanjeno.

Zgoreli so trije vozovi: voz s prtljago, poštni in osebni voz in več osebnih voz je bilo razbitih. Vlada preiskuje nesrečo.

DELAJSKO ZAVAROVANJE V KONGRESU

Predsed. Roosevelt pripravlja spomenico na kongres. — Priporočal bo zavarovanje za starost in za vdove.

Washington, D. C., 8. jan. Program za "gospodarsko varnost", ki bo vseboval delavsko zavarovalnino, oskrbo na starost in pokojnino za vdove, in ki bo prvo leto veljal vladno nič več kot \$100,000,000 bo proti koncu tega tedna predložen kongresu. Tako je izjavil voditelj demokratov v senatu senator Robinson.

Predsednik Roosevelt bo ta program še ta teden predložil kongresu v obliki poslanice. Konferenco z delavsko tajnico Miss Perkins je pa moral zaradi prehlada odpovedati.

Republikanski senator Capper je predložil načrt za starostno zavarovalnino. Po tem načrtu bi dobivale osebe nad 60 let \$360 na leto. Ako pa imajo kake majhne dohodke, tedaj naj bi vlada zvišala te dohodke na \$360.

Po Capperjevem načrtu bi polodstotni splošni dohodninski davek zadostoval za plačilo starostne zavarovalnine, kajti ta davek bi morale plačevati vse osebe od 21. do 45. leta.

BOMBE NA KUBI

Havana, Kuba, 7. januarja. Teroristi, ki so nenadoma udarili na šestih krajih, so skušali umoriti carinskega administratorja dr. Alberto Belt. Bomba je deloma porušila njegovo hišo v predmestju Havana, Mariano.

Pet bomb se je v kratkih presledkih razletelo na hodniku mestne hiše v Guanabacoa. Poslopje je bilo znatno poškodovano, toda nikdo ni bil ranjen.

Z bomba je bila poškodovana tudi cerkev v Manguita.

PRINCESA IZGUBILA DRAGULJE

Pariz, Francija, 8. januarja. Neprecenljivi dragulji infante Eulalije, ki jir je podedovala po španski kraljici Izabeli, so neznankom izginili.

Ti dragulji sestojijo iz krasno rezanih emeraldov, dijamantov, safirov, rubinov in biserov, ki so bili vdeleni v diadem, tiare, ovratne verižice, zapestnice in uhane.

Infanta Eulalija je vse te dragulje ob izbruhu svetovne vojne spravila v veliko skrinjo in kralj Alfonz jo je spravil v kleti kraljeve palače. Ko je moral Alfonz bežati iz dežele, je bila skrinja z dragulji izročena neki madridski banki, iz katere pa je sedaj skrinja neznankam izginila.

OMOGOČIL JO JE FRANCOSKO - ITALIJANSKI SPORAZUM

LONDON, Anglija, 8. januarja. — Angleška vlada pričakuje, da se bo v februarju obnovila razorožitvena konferenca. To domnevanje ima svojo zaslombo na rimskem sporazumu med Francijo in Italijo in na upanju, da se bo temu sporazumu tudi pridružila Nemčija, kar se tiče neodvisnosti Avstrije.

Sicer iz Berlina še ni nikakega tozadevnega zagotovila, toda iz verodostojnih virov je znano, da bo Hitler sodeloval v tem smislu s Francijo in Italijo, ker bi drugače izgledalo, da ima kake posebne namene glede Avstrije.

Ako bo Hitler skupno z drugimi državami jamčil za neodvisnost Avstrije, je odvisno od koncesij glede nemške oborožitve.

O tem bosta ministrski predsednik Pierre-Etienne Flandin in zunanji minister Pierre Laval razpravljala z angleškimi državniki v Londonu, kamor bosta odpotovala po prihodnji seji sveta Lige narodov. Ker je francoska vlada tudi poslala v Washington slično obvestilo kot Japonska glede vojne mornarice, pomeni, da bosta Flandin in Laval v Londonu razpravljala o vojni mornarici. Prihodnja razorožitvena konferenca bo razpravljala o štirih poglavitnih točkah: 1. sporazum glede trgovine z municijo; 2. objava proračuna za obrambo dežele; 3. omejitev vojne s plini in 4. stalna razorožitvena komisija.

MEHIŠKI PREDSEDNIK PROTI PIJACI

Mexico City, Mehika, 7. januarja. — Da omeji uživanje opojnih pijač, namerava predsednik Lazaro Cardenas postaviti na pijačo tako visoke davke, da je delavci ne bodo mogli piti.

Pri vsem tem pa, da je predsednik prepričan, da preobilno zavziranje opojnih pijač škoduje, ne bo posnemal Združenih držav, da bi vpeljal prohibicijo. Zaveda se namreč, da bi s tem zadel na velike gospodarske težkoče. Več stotisoč Mehikancev se namreč preživlja s tem, da goje makuey drevo, iz katerega se pridelujeta dve vrsti opojne pijače — pulque in tequila.

Ta industrija je že cvetela, ko so se Španci pred 400 leti polastili Mehike. Predno bi hotela vlada uničiti to industrijo, bi morala vpeljati drugo. Ta problem skuša rešiti pejelovski minister Tomas Gerrido y Canabal, ki je odločen prohibicionist ter priporoča, da bi mesto maguey gojili sadno drevje.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

LONG PROTI ROOSEVELTU

Ko je predsednik prebral svojo poslanico na kongres, je Long pričel kritizirati vlado. — Pod križ ne bo lezel.

Washington, D. C., 8. jan. Poltretjo uro je senator iz Louisiane, Huey Long z divjim mahanjem z rokami govoril v senatu, da so se politične odredbe predsednika Rooseveltove izkazale za veliko napako. Nato pa je pel slavo sam sebi ter se hvalil, kaj je vse naredil z Louisiano, da je Huey Long voditelj demokratov, katerega sicer Rooseveltova administracija ne prizna kot takega, temveč ga preganja, toda je navzlic temu voditelj in bo voditelj ostal.

Long je rekel, da niti ne misli nato, da bi politiko Louisiane obrnil po želji zvezne vlade, da bi zaradi tega od zvezne vlade dobil podporo. Long je govoril pred polno zbornico in je bil deležen živahnega odobravanja.

Med drugim je rekel senator Long:

"Sedanja politika je dovedla do tega, da so bogati postali bogatejši, reveži pa še revnejši. Nas v državi Louisiana prav nič ne briga, ako ne dobimo PWA denarja, dokler se porablja na način, kot sedaj.

"V imeniku za podporo imamo danes 5,000,000 več ljudi kot lansko leto in število brezposelnih je od lanskega leta poskočilo za en milijon. Če bi zbral vse znanje, ki sem si ga pridobil s pridnim, ponočnim učenjem, če bi prinesel Jimu Farleyu kot žrtev vse svoje politične boje, potem se rajši odpovem podpori, ki pride od vlade. Bog me pošlji prej v peklo, predno bi jaz sprejel tako miloščino. Jaz sem demokratiški voditelj v Louisiani. Volilci so me izvolili v senat".

Nato je Long govoril o postavah Louisiane in rekel:

"Priporočajo, da hodi okoli po Louisiani diktator kot divji bik. Na mene se seveda še ni nikdo obrnil s to trditvijo. Naravnost na mene se obrnejo samo takrat, kadar potrebljejo denar za demokratsko volilno kampanjo".

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Treas.
Places of business of the corporation and addresses of above officers:
112 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
Za celo leto velja za Ameriko in
Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za izposojnino za celo leto \$7.50
Za pol leta \$3.50
Subscription Yearly \$6.00
Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedelj in praznikov.
Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.
"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3878

PROTI MARSEJSKIM ZLOČINCEM

Preiskava o marsejskem atentatu se približuje zaključitvi. Francija ni mogla izposlovati, da bi se ji izročili osumljeni, ki so v zaporih ali pa na svobodi izven francoskega ozemlja, zaradi česar se bodo morali zagovarjati v Franciji pred sodiščem samo oni sokrivci atentata, ki so jih prijeli na francoskem ozemlju.

Proces bo v Aixu blizu Marseillea, kjer zaseda pristojno porotno sodišče in bo trajal približno teden dni.

Sestava sodišča še ni znana, bržkone pa bo tožba za stopal kot državni tožilec Rol, dočim bo kraljico Marijo zastopal kot privatno tožiteljico Paul Boncour, eden izmed najbolj slovityh francoskih odvetnikov, bivši predsednik vlade ter zunanji minister.

Izvršene so bile že vse sodne formalnosti zaradi vložitve tožbe in njenega zastopstva.

Zastopnikom tiska je Paul Boncour o prevzeti dolžnosti izjavil med drugim:

Častne dolžnosti, ki mi je bila poverjena, nisem sprejel samo kot pravnik in človek zakona, temveč tudi kot prijatelj jugoslovanskega naroda in kot človek, ki je neposredno občutil, kolika krivica in kolika bolelost je bila povzročena kraljici, mlademu kralju ter jugoslovanskemu narodu. Proces bo izveden po normalni proceduri, kakor predpisujejo francoski zakoni. Sodišče bo storilo vse, da se ugotovi prava resnica in da se kaznujejo krivci, zase pa moram reči, da bom zastavljal ves svoj trud in vse svoje znanje za upravičenje zaupanja, ki mi je bilo izkazano. Ničesar ne bo zanemarjenega, kar bi moglo doprinese k resnici, in jugoslovanski narod naj bo prepričan, da bo pravici zadoščeno.

Proces v Aixu se bo pričel morda že meseca aprila. Zanj so se že pričele priprave, ker pričakujejo, da mu bo hotelo prisostvovati zelo mnogo ljudi.

Pred sodiščem se bodo morali zagovarjati trije obdolženci, ki se nahajajo v marsejskem zaporu: Zvonimir Pospišil, Mijo Kralj in Ivan Rajič.

Marsejski preiskovalni sodnik Duquin de Saint Paul je že v glavnem zaključil preiskavo, ki jo je vodil.

Prijeti krivci so bili podrobno zaslišani v vseh zadevah ter so bili konfrontirani z vsemi pričami, s katerimi so se sešli v raznih krajih Francije pred atentatom. Razen tega so bili izvršeni potrebni strokovni ogledi na licu mesta.

Razen omenjenih treh je bilo v Franciji aretirano tudi gotovo število ljudi, za katere so sumili, da so bili v bližini ali daljni zvezi s teroristi, vendar pa se ni mogla njihova udeležba ugotoviti.

Eden izmed njih je tudi dr. Artuković, ki bo izročen jugoslovanskim oblastem, ko bo preстал v Franciji kazni zaradi uporabe potvorjenih potnih listin.

Francija je pristala na njegovo ekstradicijo in se bo moral dr. Artuković zagovarjati v Jugoslaviji pred sodiščem zaradi udeležbe pri znanem tihotapstvu orožja in poizkusu vstaje v Liki.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vselej naš dolgotrajne skušnje vam damo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjša stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ko predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, EE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zahtevajte namo vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Dopisi.

New York, N. Y.

Naša cerkvena občina na Osmi se pripravila na izvanredno slavnost, katere se vrši prihodnjo nedeljo 13. januarja ob 4. uri popoldne. Ta dan bodo namreč slovesno blagoslovljene nove orglje. Program bo jako zanimiv, ker to bo prvi cerkveni koncert v naši naselbini. Povabljeni so razni umetniki na orglje, ki bodo proizvajali krasne točke. Tudi posebni pevci bodo pripomogli k večjemu uspehu s spremljevanjem na gosli.

Upamo, da se vsi zavedni farani udeležijo te slavnosti, da se cerkev napolni do zadnjega kotička.

Po koncertu bo blagoslovljenije orgelj, nato pa blagoslov z Najsvetejšim.

Pričakujemo duhovščino iz Brooklyna od sv. Mateja, kakor tudi Sv. Trojice. Tudi naš starosta priključeni zlatomašnik tega leta Rev. John Nageleisen nam je obljubil svoj obisk. Pokazati moramo, da Slovenci še vedno vztrajamo pri cerkvi kot pristni katolici.

Kar je v starem kraju pomen zvonov, to je pri nas (ker jim nimamo) orgljanje. Glasba povzdiguje dušo k Bogu in blaži sree vsakega človeka. Sami vemo, ko zadoni glas orgel in zadone pesmi, pretresa čut posameznika in vodi spomin v nedolžna otroška leta. Blaženost se razliva v dušo, da vsaj v trenutku pozabi težo in bol svojega življenja.

Da se bo botrovalo pri blagoslovljenju, je razumljivo. Zeli se, da bi se mnogo Slovencev prigrasilo, kateri žele kumovati. Priglasite se vsaj do sobote, da se bo vedelo, kdo želi imeti to čast. Zglasite se pri č. g. župniku, da vaš upiše v spominsko knjigo fare kot dobrotnike naše cerkve.

Po cerkveni slavnosti pa se vrši v cerkveni dvorani zabavi večer, ko se zbere vsa fara, da se prav pristno in domače zabavamo. Kuharice bodo pripravile posebno večerjo, da se lahko vsakdo pokrepča po jako nizki ceni.

Cene bo pa tudi s pomočjo Zajčka skrbel, da ne bo nikomur treba biti jezen. Vstopnina v dvorano je prosta za vse. Da bomo imeli godbo, domačo harmoniko, se razume in tako bodo lahko oni, ki jih veselijo ples, svoje pete in podplate nabrusili. Odločite se, dragi rojaki, in pridite ta dan vsi brez izjeme v našo nam priljubljeno cerkev in dvorano. Želeli je, da ste točni, ker se bo točno ob 4. uri popoldne pričelo s koncertom.

Upamo, da nas nam tako priljubljeni Peter Zgaga počasti s svojo navzočnostjo.

Oglas za to slavnost bo pri-

občen v cenjenem listu v petkovi številki.

Želeč listu veliko uspeha in mnogo naročnikov, vse najuljudnejše pozdravlja

A. J.

Ambridge, Pa.

Naznamim vam, da je tukaj v nedeljo jutraj 6. januarja 1935 nanaglomla umrl eden najbolj dobro znanih trgovcev in bivši councilman Louis Grosdeck. Bil je dobro znan, ne samo med našim narodom, ampak tudi med drugorodci. Vse je cenilo njegovo uljudnost in prijaznost do bližnjega rojaka. Naselbina ga bo težko pogrešala. Zapušča ženo in hčerko, brata, dve sestri in več drugih sorodnikov.

Prizadetim naše sozaljje!

Poročevalec.

North Bergen, N. J.

Upam, da objavite mojih par vrstic o naših lovskih pohodih. Zajcev in fazanov sicer ni dosti v naši okolici, zato je pa fazanov toliko več.

Velikega plena nismo nikdar dobili, ker če ima človek s seboj nekaj porokapsov in par pristnih kranjskih klobas, ima od tega dosti več užitka kot pa od zajcev v Lebano.

Prvi dan lova v New Jersey smo se podali na lovsko ekspedicijo prijatelji: Verbič študent Jože, Skvarč, Cerlenič, Cvetkovič in jaz. Dospevši v gozd, stopimo v bojno vrsto, in že zagledam Cvetkoviča, kako strašno hitro go maha v hrib. Nato pa izgubi Verbič izpred oči svojega psa in ga začne neumljeno klicati: Ja, ja, Fany!

Tako smo se preganjali do dvanajstih. Opoldne se suidemo, seveda brez zajcev in fazanov. Le Cvetkovič privleče iz malhe zmečkanega zajčka, o katerem pa ne vem, na kakšen način ga je dobil.

Dasi nisem eden najboljših strelcev, sem dobil popoldne štiri zajce. Imam namreč silno hud pogled. Ko me zajec zagleda, se tako prestraši, da na mestu omedli in ga v sledetega poberem brez vsakega strela.

Verbič je pa povsem drugačen lovec. Ko zagleda zajca, se začne pripravljati na strel. Najprej napne petelina, potem pa začne kihati in kašljati. Pri tem tudi potopla parkrat z nogami, da se prepriča, če stoji na trdnem. Medtem pa seveda zajec odnese svoje pete.

No, sedaj bom pa zaključil. Vsem lovcem želim boljše sreče v letu 1935.

Pozdrav!

Louis Kovich.

West Rumney, N. H.

Cenjeno uredništvo Glas Naroda! Da ne bo kdo mislil, da smo vsi gozdarji v N. H., po-

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE

za leto 1935

so dospelo. — Onim, ki so jih naročili so bile poslano po pošti. — "Glas Naroda" jih ima v zalogi ter prodaja v knjige za

\$1.50

KNJIGE SO SLEDEČE:

1. Pratika
2. Skozi Sibirijo (Martin Muc)
3. Dejanje (Vladimir Levstik)
4. Solnčne pege (Vinko Bitenc)

KNJIGARNA GLAS NARODA
216 West 18th Street
New York City

mrli, ker se res nikdo ne oglasi s kakim dopisom, sem se namenil podati nekoliko podatkov o gozdarskih razmerah tukajšnje okolice.

Gozdnega dela je tukaj dosti, in zakaj ga je dosti? Zato, ker ni groša v njem. Lesna družba, za katero delam jaz, je bila z delavci po letu prekratka in pravih gozdarjev ji manjka tudi sedaj. Delavce dobavljajo potom poselskih poslovalnic take, ki v svojem življenju gozdarstva dela še videli niso. Danes jih pripeljejo in jim dajo delo, jutri pa že odhajajo s trebulom za kruhom.

Samo po sebi je umevno, da družbam, ki privoščijo tuji delavci kosček kruha, ni treba dobavljati delavcev potom agentur, zlasti sedaj v tej hudi depresiji, ko je 12 milijonov delavcev brez dela.

Gozdarskih kemp je tukaj dosti, podobnih bolj svinjaku kot človeškemu bivališču.

Take kempe postavljajo jobbarji, ki prevzamejo job brez nikla v žepu in se hočejo okoristiti na račun delavskih žaljev. Kadar pa hoče svoj služek dvigniti, moraš krevsati 50 milj daleč v družbino pisarno, kjer te izplačajo.

Julija meseca je pregledoval vse kempe glede higijene državnih nadzornik in z njim tudi zdravnik. V naši kempi so bili ravno takrat pod omili, da je zglejala navidezno čedna. Ko sta prišla državna moža v kempo, sta izjavila, da je naša kempa najbolj snažna. Jaz pa sem dvignil slamnjačo in jima pokazal, koliko je smeti pod posteljo, ki se je jih ne da očistiti, ker so postelje postavljene

ne ena nad drugo, vse pa zbite v enem oklepu. Vprašal sem ju, je li je mogoče v takem položaju obraniti se onih neljubih prijateljev, ki nadlegujejo človeka po dnevu in noči ne privoščijo nočnega miru? Moža sta skomignila z ramami in odšla.

Sedaj pa sem zvedel od zanesljive strani, da so se oblasti zdramile in odredile, da morajo biti nove kempe postavljene po predpisih higijene, in postelje morajo stati posamezno, ne več skupno.

Kaj se bo v tem uresničilo, bo pokazala spomlad, ko bodo postavljali nove kempe, in tedaj bom o tem poročal v Glas Naroda.

Večkrat sem že čital v Glas Naroda, da se mali trgovci pritožujejo, da jih hoče NRA administracija s svojimi odredbami uničiti. Resnici na ljubo morem reči, da se mali trgovci pri prodaji blaga prav nič ne ozirajo na NRA določbe, pač pa vsčipnejo kupca, če le morejo. V pojasnilo naj služijo sledeči podatki:

V neki trgovini v Plymouth, N. H., ki ima napis NRA, sem hotel pred par meseci kupiti en par volnenih rokavic z usnjem obšitih, za kakršne sem plačal ob času prosperitete, ko smo gozdarji služili \$4 do \$6 na dan, \$1.50. Dotični trgovci za nje \$1.75 zahteval, in to sedaj, ko gozdarji služimo komaj tretino mezde prejšnjih let. Kje je potem njihova trditve upravičena in kje je resnica?

Vlada se bo morala poslužiti drastičnih odredb in socialnih zakonov, če bo hotela omejiti izdatke, ki teko iz zvezne blagajne za podporo brezposelnim in se končno stekajo v žep kapitalistov.

Naj za danes zadostuje. Pozdrav čitateljem, Glas Narodu pa želim dosti novih naročnikov.

Banc.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

J. Z., Naylor, Mo. — Številka forme, s katero je treba napraviti prošnjo je 1541. Dohite jo pri okrajnem supervisorju Treasury Departmenta.

PAIN-EXPELLER

Zoper revmatične bolečine
zahtevajte svetovnoslovni
ANCHOR
PAIN-EXPELLER
Pain-Expeller vedno
prežene bolečine

KILLS PAIN

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$44.60	Lir 500
\$12.—	Din. 500	\$88.20	Lir 1000
\$24.—	Din. 1000	\$176.—	Lir 2000
\$47.50	Din. 2000	\$263.—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Če izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljeno še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.—	menjate poslati	\$ 5.75
\$10.—	"	\$10.85
\$15.—	"	\$16.—
\$20.—	"	\$21.—
\$25.—	"	\$26.25
\$30.—	"	\$31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih. Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbine \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Radio se je že povsod s pridom udomačil. Ne samo v civiliziranem svetu, pač pa tudi med afriškimi divjaki.

Takle afriški divjaki lahko poslušajo koncerte, opere in opere.

Ko se divjaki oper in operet naveličajo, zahrepene po domačih melodijah.

V takem slučaju naravnajo radio-aparat na postajo, ki broadcasta ameriški jazz.

*

Dosti se govori in piše o posledicah in vzrokih depresije, toda skoro nihče pravega ne zadene.

Po mojem mnenju je najboljša sledeča razlaga:

— Kadar delavec kupujejo, trgovci prodajajo.

— Kadar trgovci prodajajo, dobivajo tovarne vedno nova in večja naročila.

— Kadar imajo tovarne naročila, obratujejo s polno paro.

— Kadar obratujejo tovarne s polno paro, imajo delavci delo.

— Kadar imajo delavci delo, imajo tudi denar.

— Kadar imajo delavci denar, kupujejo in takrat ko delavci kupujejo, je v deželi prosperiteta.

*

Kaj je zakon?

Zdravniku je zakon mrzlina, ki se začne z veliko vročino in konča s padcem temperature, lekarnarju je grenko zdravilo, igralcu traktikomedijs, trgovcu spekulacija, modrijanu težak problem, godbeniku služba pod trmastim dirigentom, vojaku in marsikateremu drugemu človeku pa tridesetletna vojna.

*

Kaj je uljudnost? Na to vprašanje je odgovoril petdesetletni možak takole:

— Petdeset let sem star, v enainpetdeseto letem. Večkrat grem na kakšno zabavo ali zaidev v družbo, kjer srečam žensko, ki ima zlato-rmene lase, je navidez lepe in vitke postave, oblečena je po najnovejši modi in bi ji človek komaj dvajset let prisodil. Dobro se pozna, zato se začneva pogovarjati. Med pogovorom ji pa nikdar ne rečem, če se spominja tistih časov, ko sva skupaj v šoli hodila. Vidite, prijatelji in prijateljice, to je uljudnost.

*

Na svetu so vsakovrstni ljudje, taki in taki, poblehni in predrzni.

Višek predrznosti je pa vsebovan v naslednji zgodbi, ki sem jo slišal, ko sem bil te dni v Brooklynu jo opravkih.

Rojak, ki se je nekoliko po svoji krivdi, malo pa zaradi slabih razmer, do vratu zadolžil, je šel k znanemu dentistu popravljati zobe.

Sest zob mu je izdrl, sedem mu jih je plombiral, nazadnje mu je pa iz najboljšega materiala tri briče napravil.

V par tednih je bilo vse gotovo.

— Hvala — je rekel dentistu — nadvse sem zadovoljen s tvojim delom. Zlaj se pa nekoliko pomeniva o denarnih zadevah.

— O, saj se ne mudi, saj ni take sile — se je izgovarjal dentista.

— Jaz pa hočem, da se takoj pomeniva — je vztrajal rojak.

— No, če pa hočeš, sem ti na razpolago.

— Tako se govori — se je odkašljal rojak. — Posodi mi torej tri dolarje, da se bom z novimi zobmi po dolgem času enkrat do sita najedel.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FREDERIC BOUTÉTS

DA LE NJENA OBVELJA

Perrentin je prišel domov prej kakor navadno. Njegova žena, ki je šivala pod lestencem v majhni jedilnici za pogrnjeno mizo, je spoznala po njegovih počasnih kretnjah in nepremičnosti obraza, da je silno razburjen.

Da bi dosegel v življenju uspeh, je kazal Perrentin vedno in povsod praktično treznost in zdravo pamet in prizadeval si je ohraniti popolno hladnokrvnost. Po njegovem naziranju je bil to način širokopoteznih ameriških trgovcev. Gospo Perrentinovo je ta mani- ra jezila in zmerjala ga je s klado. Imela ni prav nobenega zaupanja v zdravo pamet svojega moža, niti v njegovo predvidnost, niti v mnogo obetajoče trgovske preokrete, ki bodo vrgli sto tisoč frankov na teden. P. znava mu je mnogo dobrih lastnosti, toda nalašč je odklanjala baš tiste, ki je bil najbolj ponosen na nje. Sodila je o njem, da je raztresen, lahkomisel, površen, nerazsoden in povsem nesposoben karkoli dobro napraviti. Rada bi ga bila imela kot uradnika brez inicijative in odgovornosti. Očitno ji je, da mu gre na živce; to je bil njun običajni konjiček.

Navadno se je vračal Perrentin zvečer in pripovedoval je o mnogih načrtih in svojih velikih nadah; danes zvečer, ne premičen kakor se nikoli, je govoril o vremenu.

— No, kaj je, Edmond — ga je ogovorila žena. — Nikar ne igraj te komedije miru! Kaj se ti je danes zgodilo? Govori hitro.

— Saj ne igram komedije, draga Alice, — je odgovoril Perrentin počasi z glasom, ki se je malo tresel od zadržanega razburjenja. — Sem kakršen sem... Saj ne morem postati tebi na ljubo splošen in divji.

Gospa Perrentinova je bila preveč radovedna, da bi se prepirala. — Nikar me ne muči, — je prosila. — Kaj je novega?

— No, malenkost, — je odgovoril kakor odsoten. — Kupčija s Terrachom. Saj sem ti že pravil o tem... No torej, vse je šlo gladko.

— Res?... Kupčija se ti je posrečila? — je vzkliknila Alice. — Ah, kako sem srečna!

Padla mu je v naročje. — Vzpodbujen po njenem začudenju je Perrentin pripomnil: — Da, ta kupčija se mi je posrečila. To ni mnogo, ponavljam: samo osem tisoč provizije, toda nove ponudbe na mnogo širši podlagi...

— To bomo videli... Zaenkrat je tu resničen uspeh... Toda zakaj mi nisi povedal tega takoj, ko si prišel...?

Zamahnil je z roko.

— Saj res, s tem bi bil moral začeti... Toda kaj hočeš, Alice, če ima človek kupčije v glavi... Eno stvar se posreči, druga se skazi... Preveč sem vajen te gugalnice, da bi se razburjal.

Alice ni pokazala, da je to prva stvar, o kateri ve, da se je posrečila. Vprašala je samo:

— Je kupčija sklenjena? Si prepričan o tem?

Nasmehnil se je. Žena je pa znova povzela besedo vsa srečna:

— Končno bova imela nekaj denarja. Kolika sreča!... No, za kaj ga bova porabila?

— O tem se bova pomenila po obedu, — je dejal Perrentin. — In poiščem ti tisto potrdilo o proviziji, ki sem ti ga dal. Odnemem ga takoj jutri k Dursyju; od njega moram dobiti ta denar.

Kakšno potrdilo?

— Tisto vendar, ki se tiče kupčije s Terrachom, tisto, ki mi jamči za osem tisoč frankov...

Saj mi ga nisi dal...

— Kako, da ti ga nisem dal?... Kar spomni se, Alice, saj dobro veš, da sem ti ga dal, prosi te, da bi ga spravila v predaleček z našimi papirji...

— Kaj še. Spominjam se, da si mi ga pokazal in spravil nazaj v žep. Le poglej, gotovo ga najdeš tam.

Perrentin ni mislil več na to, da bi se delal brezbriznega. — Roke so se mu tresle, ko je potegnil iz žepa denarnico, jo odprl in izpraznil. Potrdila v nji ni bilo.

— Evo, vidiš, — je dejal ženi.

— Vidim, da si izgubil, — je vzkliknila.

— Kaj se ti je zmešalo! Tebi sem ga dal. V predalečku mora biti.

— Pravim ti, da ga ni. Nisi mi ga dal. Nisem ga spravila. Sicer pa, kar prepričaj se sam.

Planila je v spalnico, mož pa za njo. Pogledala sta v predaleček, prebrskala vse papirje, spravljene v njem, toda potrdila ni bilo v njem.

— Vidiš torej, — je dejala Alice strogo, — tu ni nobenega potrdila. Saj sem vedela, da ga ni. Vidim še, kako si ga spravil v žep, podala sem ti ga.

— Ne govori tega, ne trdi tega, izgubila si ga, ne poskušaj obdolžiti me, mene, ki sploh ne morem nič za to... Saj se vendar potrdilo v žepu ne more izgubiti.

— Pač, pač. Saj lahko pade iz žepa, ko jemlješ iz njega druge papirje; lahko se raztrga, ne da bi to opazil, lahko se... kaj vem? Eno je gotovo, in sicer, da si spravil potrdilo v žep in da ga tam ni več.

Potem pa se praviš, da nisi raztresen, površen in pozabljiv... Ah, ah, imenito znaš sklepati kupčije. Čestitam ti. Pa še misliš, da si sposoben za velike kupčije. Če se ti končno posreči, pa vendar še dokažeš, da od tega nič nimaš. Kaj brez tega potrdila nimaš pravice?

Perrentin je zamahnil z roko. Ni si upal izraziti niti najmanjšega upanja, dobro vedoč, da mu Dubroy brez potrdila ne bo plačal. Ves iz sebe je iskal v spominu, kam bi bil spravil potrdilo. Njegova prva misel je bila, da je zahteval potrdilo od svoje žene v prepričanju, da ji ga je izročil. Zdal o tem ni bil več prepričan. Morda ga je pa res spravil nazaj v žep. Ni se spominjal. Glavo je imel polno zapeljivih sanj o bogastvu in zato ni čuda, da je bil včasih raztresen, kar je pa skrbno prikrival.

— Aha, se že zavedaš, — je dejala Alice, ki je sledila smeri misli svojega moža... Zdaj si se pa spomnil, da mi potrdila ni bilo.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

NEWYORŠKI PABERKI

Pred par tedni sem sporočil, da smo skušajo na radio dobro prestali in da smo bili sprejeti. Pričakovali smo, da bomo peli za božične praznike; ker pa nismo, so ljudje mislili, da je ta ideja zaspala in marsikateri mi je očital, čemu take reči pišem, ako nisem gotov uspeha. Rim tudi ni bil v enem dnevu pozidan, New York pa tudi ne! Danes vam pa z veseljem sporočam, da bomo peli to soboto dne 12. januarja, od 6.45 do 7. zvečer na veliki radio postaji WLWL (1100 K). Pel bo mešan zbor dvajsetih najboljših pevcev in pevk v Greater New Yorku, med temi dva neva profesorista, Mr. John Ribič, tenorist, in Mr. Emil Blažević, dobro znani baritonist in učitelj petja. Oba gospoda je slovenska javnost v Ameriki spoznala, ko sta pred par leti pela na radio postaji WEAF pod imenom "The Balkan Mountain Men". Da bo oglaševanje razločno, je postaja dovolila, da oglaš. pesmi, ki so na programu, eden izmed naših pevcev, Mr. Vinko Končan, ki je že dobil svoje ime kot dober oglaševalca na manjših postajah v New Yorku.

Nastopili bomo pod imenom Slovence (Yugoslav), Radio Chorus, katero ime boste morali našli med drugimi radio programi za to soboto. Ker je to čisto slovenski program, kakoršen se še s takim zborom ni nikdar proizvajal na tako veliki postaji, naj rojaki širom Amerike sporočijo svoje vtise na naslov: Slovence (Yugoslav) Radio Chorus, c/o Radio Station WLWL, 415 West 59. St., New York, N. Y. S tem boste pokazali zanimanje, ki ga bo postaja zelo vpoštevala in nam lahko gre vsem Slovincem v Ameriki v marsičem na roko. Daste pa tudi pevecem in pevkam priznanje, ker so mnogo časa žrtvovali, da so se mogli udeleževati pevskih vaj.

Društvo Najsvetejšega imena je praznovalo svoj glavni praznik to nedeljo, 6. januarja. Pristopilo je mnogo novih članov, v teku zadnjih let največje število.

Prosvetno društvo "Bled" je na svoji letni seji, 6. januarja, izvolilo za predsednika Mr. Antona Oveca, za podpredsednika Mr. Frank Keršmanca, za tajnika Mr. Frank Vojska, za blagajnika Mr. Vinko Oveca, Jr. Odbor in članstvo z novim predsednikom na čelu nam dajejo jamstvo, da bo društvo tudi v naprej našelbini v največjo korist in ponos. V priznanje velikih zaslug za župnijo in cerkev pa ga je gosp. župnik odlikoval s tem, da ga je imenoval za častnega botra ob priliki blagoslovljanja novih orgel (13. januarja).

Jerry W. Koprivšek.

FRANCOSKA VLADA KUPLILA NAPOLEONOVA PISMA

17. decembra so imeli v Londonu zanimivo dražbo Napoleonovih pisem. To so bila pisma ki jih je francoski cesar pisal svoji ženi Mariji Luizi. Francoska vlada je poslala v London k dražbi svoje agente, ki so sklenili kupčijo za pisma ter plačali zanje 15.000 funtov.

Pisma, ki so s tem prešla v last pariškega kabineta, so do danes povečini neobjavljena. Med njimi je tudi znamenito pisanje, v katerem je Napoleon obrazložil svoji ženi vojaške načrte ob Marni. Pismo, ki je prišlo tedaj po skrivnostnem naključju v roke vojskovodji Bluecherju, je bilo obenem uvod v Napoleonov vojaški poraz, ki ga je oropal naposled še kraljeve krone.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

254

— Vražja strela! — je zagodrnjal poročnik, ki vprico Marjane ni hotel pokazati, da se boji. — Vsa pota vodijo v Virginijo... kakor v Rim.

— S tem se ne bomo prav nič zadržali, — je dejal Indijanec smeje.

Marjana niti za hip ni odvrnila pogleda od njega. Opazila je, kako se je skrivaj ozrl na torbo, privezano k poročnikovu sedlu.

In zopet je zadržal po vsem telesu. Vendar pa svojemu možu ni povedala, kaj je opazila. Sicer se je bil pa poročnik baš obrnil k Indijancu, rekoč:

— Zaupava ti. Ti si najin vodnik in sledila ti bova, kamor naju povedeš.

— Tja! — je pokazal Indijanec z roko. Zapustili so prvotno pot in krenili v stepto, kjer so kmalu izgubili v visoki travi.

Čez nekaj minut je Indijanec ustavil popotnika in ju pozval, naj razjašeta konja. Potem je pa na poseben način zaščival in konja sta takoj legla.

— Stavimo tudi mi tako, — je dejal Indijanec.

Na poročnikov migljaj je tudi Marjana sedla v travo. Nalašč se je pa naslonila na hrbet konja, ki je nosil poročnikovo torbo.

Poročnik je prvi prekinil tišino.

— Kako dolgo ostanemo tu? — je vprašal ves v skrbeh.

— Dokler bodo Siouxi pred nami.

— Kaj jih vidiš?

— Ne, pač pa slišim, — je odgovoril Indijanec. — Le poslušajte!

Poročnik je pritisnil uho na zemljo, kakor je bil storil Indijanec. In zaslusal je zamolklo bobnenje, ki je pa naenkrat utihnilo.

— Dejal bi, — je zašepetal, — da je pred nami četa jezdecev, ki se ne morejo odločiti, kam bi krenili.

— Da, — je pritrdil Indijanec... Siouxi nekaj iščejo.

Potem je pa prislunil in pripomnil:

— Da... toda zdi se mi, da se topot oddaljuje. Siouxi so namenjeni k potoku.

— Ah, torej potok je tu nekje?

— Da!... In prepričan sem, da iščejo Indijanci kraj, kjer bi se mogli angleški jezdeci na varnem utaboriti, da bi se odpočili in napojili konje.

— Torej ne moremo nadaljevati poti? — je vprašal poročnik.

— Takoj jo bomo lahko nadaljevali.

Indijanec je zopet prislunil. Potem je pa naglo vstal, rekoč:

— Grem pogledat, kje so.

— A naju pustite sama tu? — je vprašala Marjana prestrašeno.

— Ne dolgo, — je odgovoril Indijanec. — Čim se prepričam, da bomo lahko brez nevarnosti nadaljevali pot, se nemudoma vrnem.

In ne da bi čakal, kaj poroče na to poročnik ali njegova žena, je izginil, plazeč se po vseh štirih.

Marjana je takoj stopila k svojemu možu.

— Bojim se, — je dejala.

S prepričevalnimi besedami in laskanjem jo je skušal poročnik prepričati, da ni nobenega povoda za strah, čeprav tudi sam ni bil varen.

Čim je bil Indijanec dobrih sto metrov od obeh popotnikov tako, da ga nista mogla več videti, se je vzravnal in njegove opreznosti je bilo mahoma konec.

Kmalu je prispel do nekakšne poseke, porasčene z nizko travo. Sredi nje je sedelo deset divjakov; jedli so in kadili. Sredi kroga je sedel poglavar tolpe.

Ko je prispel Huron na poseko, so se mu v krogu sedeči divjaki umaknili.

— Kaj je našel rdeči brat? — je vprašal poglavar.

— Našel je dva popotnika, ki jima služi za vodnika, — je odgovoril Huron.

— Kam pa potujeta

— V Virginijo.

— Vodnik ju zapelje s poti.

Poglavarjevo povelje bo izpolnjeno. Sovražim belokozce, kakor jih sovraži poglavar.

— Dobro. Rdeči brat se napoti k jezeru svojih očetov.

— Da, — je odgovoril Indijanec.

— Kdo sta popotnika? — je vprašal poglavar.

— Francoza. Mož in žena.

Poglavar je vprašal s pogledom po podrobnostih. In Indijanec je nadaljeval:

— Žena, ki ima obraz bled kot luna nad Velikim jezerom, je vredna, da bi služila poglavarju. Poglavar jo bo imel.

— Tvoj bo pa mož, če nam pride v roke, — je odgovoril poglavar.

— Mož je pogumem, ima orožje, moji bratje ne bodo tvegali svojega življenja. Papay, — tu je Indijanec prvič izgovoril svoje ime, — počaka na ugoden trenutek in opravi vse sam.

— Pojdi torej! — mu je zapovedal poglavar.

— Ker se pa Papay ni ganil, ga je poglavar vprašal:

— Ali bi mi rad še kaj povedal? Govori!

Papay je stopil še bližje k poglavarju.

— Mož in žena, ki bi ju moral Papay privedi živa in zdrava na cilj, sta bogata.

— Papay to ve

— Videl je zlato. In ve, da ga je mnogo. Toliko ga je, da bi ga imel poglavar dovolj do dneva, ko se preseli k svojim očetom.

— Dobro, — je dejal poglavar. — Sprejemam darilo, ki si ga namenil plemenu. Lahko odneseš zaklad v naše taborišče v Savannah... Tam te bom pričakoval, ko vzide luna šestič...

To je več, nego potrebuje Papay za pot.

— Bom tam, — je odgovoril Indijanec.

Ostani še in povej mi, kako se boš mogel postati Francozovega zaklada.

— Z zvijačo!

— A če se ti ne posreči?

— Pa s smrtjo!

— Papay ubije Francoza?

— Da, — je odgovoril Indijanec in segel po ročaj tomahawka. In pripomnil je:

— Francozov skalp bo visel pri orožju, ki je služilo Papayevemu očetu.

— Kaj pa če se bo žena upirala?

— Papay je ne ubije!... Ohljudil jo je poglavarju!... Papay jo prižene ujetu.

— Papay je dobro govoril, — je dejal poglavar, — toda smrt lahko pošlje tudi Papaya prej za njegovimi predniki, ki ga čakajo, da ga pozdravijo v večnem lovišču.

— Papay ne umre, dokler ne izpolni svoje dolžnosti.

— Dobro, vrnem se v Savane. Hočem biti tam pred njimi, da obvestim vse o tem.

In Indijanec se je globoko poklonil poglavarju. Ta je pa zavil tel tomahawk nad njegovo glavo, rekoč:

— Papay bo močan in spreten; noge ga bodo nosile kakor gazelo in oko mu bo bistro kakor sokolu, ki preži na plen nad Velikim jezerom.

Po teh besedah je Indijanec odskočil in izginil v visoki travi.

Poročnik in Marjana sta nestrpno pričakovala, kdaj se bo Indijanec vrnil in kakšne vesti jima prinese. Mlada žena je komaj skrivala strah, ki jo je spreletaval vedno bolj.

Zdal se ji je zdel Indijanec še bolj sumljiv, čeprav sama ni dolgo vedela, kakšne občutke ima pri pogledu na tega moža, ki sta mu bila zaupala vse, kar sta imela, tudi svoje življenje.

Ko je bil Indijanec odšel, je Marjana nehoti stopila k svojemu možu. Toda prvi hip je molčala, ker ni hotela pokazati svojega strahu, ki morda sploh ni bil utemeljen.

Toda Indijanca dolgo ni bilo nazaj in poročnik je končno sam izpregovoril o tem.

— Najinemu vodniku sicer zaupam, — je dejal, — toda na tvojem obrazu vidim nemir, ki ga ne moreš skriti. Ni se ti treba bati. Ker pa Indijanca tako dolgo ni nazaj, te prosim, da počakaš tu...

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

65

— Kar tukaj bo ostal? No pogledj, pogledj! — In mati se nasmeje.

— Ah, bežite! Oni tam zunaj me muči, sedaj pa me mučite še vi! — Vrona vzdihne in gre iz kuhinje; v veži pa vpraša čez ramo: — Mati, ali imate še kaj dobrega?

— Da; tirolske cmoke imam.

— Hvala Bogu! Ti mu morajo biti všeči!

Vidno olajšana se vrne na klop. Žorž vjame njeno roko. Toda Vrona se mu izvije, stopi k oknu in pogleda v sobo.

— Na, tukaj pogledj! — mu pravi smeje. — Oče že počiva. Na kopi pri peči ležijo in spe.

— Beži; ali je res? — Tiho pride Žorž k oknu, položi roko okoli Vroninega vratu, pritisne svoja lica na njena in tako oba pogledata v sobo

— Tako trdno in dobro že dolgo niso spali.

— In tako jim moramo sedaj to spanje privoščiti in morava biti lepo tiho! — sepeče Žorž, medtem ko se tesneje ovije roko okoli njenega vratu. — Pojdiva, sediva zopet na klop! Drugače boš še potrkala na okno in boš očeta zbudila.

— Imas prav! — Z žarečimi očmi ga pogleda in gre voljno z njim.

Sedita na popoldanskem solcu s tesno sklenjenimi rokami. Sanjavo in pozabivši na vse, poslušata šumenje potokov ter molče uživata prvo veselje svoje mlade sreče, s katero sta bila prej gotova, kot pa mati s tirolskimi cmoki.

Žorž išče s smehljajočimi očmi v dolini streho svoje hiše.

— Pekovka, ta bo gledala! — si misli. Ko hoče to izgovoriti, opazi, da je Vrona, čije glava je počivala na njegovih ramih, zatislila oči. Boječe gladi s svojimi ustnicami njene razmršene lase.

Globoko dihaje odpre Vrona oči, zmedeno pogleda okoli sebe in jeclja:

— Malo preveč sem delala zadnje dneve in noči. In tako dobro mi de počitek. Zares, skoro bi bila zaspala! Ali si zato hud?

— Bog obvaruj! — Ljubeznivo jo pritisne k sebi. — Popolnoma mirno se bom držal. Ne boj se in zapri zopet svoje oči.

— O, ne!

— Zakaj pa ne? — Njeno glavo hoče položiti na svojo ramo in se pri tem poslužiti prve priložnosti, da ji da prvi poljub.

Vrona pa se prestrašena brani ter gleda gori čez travnik. — Sedaj ne! Matej gleda tu-slop. In tega nočem, da bi kaj takega videl.

Žorž ne razume tega strahu.

— Beži, kaj pa ti je? Saj Matej že dolgo ve, kaj je med nama. In zaradi njega se ti mene ni treba sramovati. Nisem več Žorž, kakoršen sem bil. Ljubezen me je ozdravila vseh lumparij. Sedaj sem popolnoma drug!

— Da, Žorž! Ves drug! — In s ponosnim veseljem ga pogleda. — To sem že davno opazila.

— Kaj ne? In tak ostanem! Ravno tako kot te-le tri bele praske. — Pokaže ji praske na roki. — Vedno jih je še mogoče videti. — Ko Vrona molči in ga tako čudno pogleda, se Žorž zasmeje. — Jaz bi na tvojem mestu ravno tako praskal! Saj vem: malo preveč neotesano sem se obnašal.

Vrona široko odpre oči.

— Žorž! Kdo pa te je razpraskal? Jaz?

— Beži! — Žorž namrdne ustnice. — Nikar ne taji!

— Toda, Žorž! — Pogleda njegovo roko, mu zopet pogleda v oči in zmaje z glavo. — Sedaj se zopet spomnim, ko si enkrat jeseni rekel: mucka, mucka! Vedno mucka!

— No, to je pa že preveč! — Žorž se smeje. — Vrona! Ali še kdo ve?

— Kaj?

— Takrat, ono noč — Žorž dvigne roko in napravi z upoglenjenimi prsti lahko razumljivo kretnjo.

Vrona še vedno ne razume

— Kdaj ponoči?

— Ko sem bil drugič pod tvojim oknom.

— Ti? Drugič? O tem ničesar ne vem.

— Beži, beži! — Sedaj tudi Žorž zmaje z glavo. Da bi zbudil njen zaspani spomin, ji razločneje pripoveduje o oni noči, ko je bila tema kot v kozjem rogu, se je pod oknom izpovedal svojih dobrih sklepov ter jo je prosil za prijazno pomoč. Vronine ustnice se prično sumljivo zategovati. In še predno skonča Žorž svoje pripovedovanje o dogodku pod oknom v oni noči, se Vrona glasno zasmeje. To je bil smeh, tako jasen in vesel, kakoršnega že več let ni bilo slišati pri Simmeranerjevih.

Mati se prikaže s kuhalnico, na vežnih vratih ter naglo zopet skrije glavo, da je mladi par ne bi opazil. V sobi se tudi Mihel zbudi iz svojega spanja, začuden pride k oknu, pritisne nos na šipo in se zadovoljno smeje. In gori na opustošenem travniku, pri golem lesevu, vstane Matej ter gleda na malo hišico, kot bi ga bil ta veseli smeh budil iz težkih sanj. Samo Vrona se vstraši tega smeha.

— Jezus, Marija! Kako se znam smejati! In tam gori je Matej! In tam doli v vasi — Ne izgovori do konca. Če je hotela ali ne: morala se je smejati. In pri tem ji pridejo solze.

Žorž je tako začuden, da je vzelo nekaj časa, predno more vprašati:

— Vrona? Ali si ponorela?

— Toda Žorž! Takrat niti nisem spala v svoji izbi.

— Kaj! Žorž debelo pogleda. — Pri kateri pa sem tedaj vasoval?

— Pri moji beli mački!

Žorž ne razume takoj. Nato pa se mu posveti in tedaj se zakrohče. Vrona ga skuša pomiriti: — Ne tako glasno, Žorž, prosim te, ne tako glasno!

(Dalje prihodnjich.)

Iz Slovenije.

Zločin vpokojenega orožnika.

17. decembra dopoldne je stopil pred mali kazenski senat okrožnega sodišča v Mariboru 46-letni Gustav Novak, vpokojeni orožnik iz Droboline, ki je obtožen, da je 20. marca v Grabah dvakrat ustrelil iz samokresa proti Alojzu Reku in ga z drugim strelom zadel v glavo. Tragično dejanje opisuje obtožnica, katero je zastopal državni pravnik dr. Zorjan, takole:

Osumljenec Gustav Novak ima v Grabah hišo, katero je dal v najem Rozi Bonafortjevi. Slednja je vzela k sebi brez gospodarjevega dovoljenja poškodovanega Alojza Reka. Ta je bil zelo len in ni hotel obtoženec pomagati pri delu, vsled česar mu je gospodar že večkrat ukazal, da naj izgin iz hiše. Rek pa se za vse to ni prav nič zmenil in prepričal se je, da mu gospodarjem so bili zelo pogosti. Usodnega 20. marca je delal obtoženec Novak na svoji njivi v Grabah. Mimo je prišel Rek in se mu posmehoval. To pa je osumljenca tako razjezilo, da je stekel za njim v hišo ter mu zapovedal, naj se takoj odstrani. Ker se je objestni Lojze temu upiral, je obtoženec Novak snel sobna vrata, hotel jih odnesti domov v Droboline. Radi tega je Rek pograbil kamenje in ga med psovanjem lučal v svojega gospodarja. V nagli jezi je nato obtoženec potegnil samokres ter ustrelil proti Reku. Toda ni zadel. Slednji se mu je vsled tega posmehoval ter se udaril po zadnjici, čes, naj tja ustrel. Razburjeni Novak je tedaj odložil vrata, nabil samokres, pomeril in ustrelil na Reka. To pot je zadel in Rek se je po par korakih nezavesten zgrudil na tla. Poškodovani je zadobil strel v levo senčnico tako močno, da je štrlel iz rane kos možganske mase. Poškodba je bila smrtonesna in je le srečno naključje, da je Rek ostal pri življenju. Strel v glavo je povzročil trajne posledice v obliki nečutnosti za bolečine, mrz in toploto ter funkcije mišičevja.

Ženitbeni slepar iz Maribora.

Zagrebska policija ima skoraj vsak mesec opraviti z ženitbenimi sleparji, katerim nasledajo lahkoverna dekleta. Tak slepar si navadno poišče dekle ali pa vdovo, o kateri meni, da ima kaj pod palcem, ji počasi denar izvabi in nekega dne ga vzame noč.

Med take tiče spada tudi neki tipograf iz Maribora. Nedavno se je seznanil z neko sobarico H., kateri se je predstavil za Janoša H., poslovodjo državne tiskarne v Zagrebu. Natvezil ji je, da bo državna tiskarna premeščena iz Zagreba v Kumanovo in v tem primeru bi se moral ločiti od nje, ki jo vendar tako srčno ljubi. Rekel ji je tudi, da bi odprl

lastno tiskarno v Zagrebu, če bi imel dovolj denarja in jo vprašal, če bi mu proti zanesljivi garanciji posodila nekaj denarja. Mimogrede je še omenil, da ima vložno knjižico Prve hrvatske štedionice z vlogo 37.000 Din. Lahko bi dobil za knjižico okrog 15.000 Din, a to se mu ne izplača. Naj mu raje ona posodi 3000 Din za garancijo si naj vzame knjižico.

Dekle je verjelo in mu dalo zahtevano vsoto duerja, a kmalu je slepar spet potrkal pri nji. Zatrjeval ji je, da je že naročil stroje za tiskarno in da potrebuje še 4000 Din. Sobarica mu je dala svoje poslednje prihranke okrog 3500 Din, a slepar v kompenzacijo dobro zapечатeno vložno knjižico z dozdnevno vlogo 37.000 Din. Dekle je bilo prepričano, da govori čisto resnico in zato ni niti odprlo zapечатene kuverte s knjižico.

Ko je imel mož denar v rokah, ga je vzela noč. Ker ga le ni bilo blizu, je sobarica odprla zapечатeno kuverto in videla, da je notri samo nekaj kartona. Ko je videla, da je naslednja zadevo prijavila policiji. Ker mož policiji ni bil prijaven, ga sprva niso mogli najti, naposled ga je pa policija vendarle iztaknila pri neki Mariji Š., s katero je živel v skupnem gospodinjstvu odkar je zapustil svojo zakonsko ženo. Detektiv ga je zalotil prav v objemu njegove druge ljubice.

Mož je priznal, da je pomeveril denar in povedal, da ga je zapravlil v družbi veselih ljubic v Ljubljani. Celju in Mariboru. Zdal ga je policija izročila sodišču.

Smrt z žganjem zastrupljenega dečka.

Te dni je umrl v Spodnji Koprivi Ivan Arnež, sinček gozdnega delavca Petra Arneža. Obiskoval je osnovno šolo v domači vasi. 13. decembra mu je mati Marija izročila prazno steklenico, ki naj bi jo izročil v šoli sošolec, ki mu bo potem prinesel naslednjega dne pol litra domačega žganja za očeta. Res mu je v petek prinesel sošolec steklenico z žganjem, ki jo je opazil tudi učitelj Sošič in vprašal, kaj je v steklenici. Ko je zvedel, da je v steklenici alkohol, mu jo je vzel in mu jo je izročil šole po končanem šolskem pouku. Pri tem je strogo zapretil otrokom, naj ne nosijo v šolo nikdar v bodoče alkohola, če tudi bi to zahtevali starši.

Na poti proti domu pa so otroci začeli piti še iz napol zamašene steklenice žganja. Potem pa je Ivan zaostal; najbrže je odprl steklenico in izpil vse žganje. Kaka 2 km od šole se je zgrudil pijan ob cesti in obležal v jarku. Domači so ga našli nezavestnega; poleg njega je ležala prazna steklenica. Odnegli so ga domov in poklicali banovinskega zdravnika dr. Viktorja Valiča, ki mu pa ni mogel pomagati. V nekaj dneh je nastopila smrt radi zaradi zastrupljenja z alkoholom.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935
IMAMO V ZALOGI

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

DA LE NJENA
OBVELJA

Nadaljevanje s 3. strani.

la nisi dal... Bodi torej vsaj odkrit in priznaj to. Priznaj, da ne veš, kaj delaš in da se v važnih zadevah ne moreš zaneseti na samega sebe... Če se ti slučajno ali po srečnem naključju posreči kupčija, edina kupčija, jo takoj po neumnosti pokvariš... Ne, verjemi mi, to je že od sile... Ti si pravi trgovec ameriškega sloga... Lahko si ponosen na svoj talent... A pošten urad, ki bi nam zagotovil trden in dober položaj, to gospod prezira... Ne, če pomislim na to, ni sigurne dobiček, na denar, ki ga je treba samo sprejeti... gospod pa izgubi potrdilo... ne, vse kar je prav!... To je res že zadnji udarec!

Vedno in bolj razjarjena, vedno bolj strupena in bojovita je dolgo godrnjala; nadaljevala je drugi dan in preganjala ga je v naslednjih dneh vedno bolj strupeno. Ni se mogla zvesti v dogodek, ki je bil postal za njo težak polom. Na moža je gledala z drugačnimi očmi, zaničevala in prezirala ga je.

Nekega jutra je bila Alice sama doma. Okrog enajstih je zapel zvonec. Bil je pismonaša s priporočenim pismom. — Mlada žena je spoznala na kuverti pisavo svoje omožene prijateljice s kmetov.

V kuverti je bil zložen papir in listek. Alice je čitala na listku:

— Draga moja, hvala ti za knjige, ki si mi jih oni dan poslala. Pazila bom na nje, kar brez skrbi bodi. Začela sem čitati Max Didierovo "Strastno dete". To je zelo zanimivo in lepo pisano; toda medstranicami sem našla papir, ki je morda važen in ki ga hitro vračam.

Ne da bi čitala dalje je Alice brž razgrnila papir. Malo je manjkalo, da se ni onesvestila. Bilo je potrdilo o proviziji. Kar se je spomnila vsega: kako se je mož vrnil domov, kako ji je izročil papir, kako je odšla v spalnico in sedla s knjigo v roki, hoteč prečitati zadnje poglavje, ki jo je držalo v napetosti. Potrdilo je položila v knjigo, drugi dan je pa odnesla knjigo prijateljici, ki bi jo bila rada prečitala.

Za hip je obstala nepremična in nena... Torej ona sama se je motila; torej ona je izgubila potrdilo, torej ona je bila neumna, raztresena in trma.

Lahko si je mislila, kako bo njen mož triumfal. Mislila je na plohe očitkov, ki so letele dan za dnem nanj... Mislila je na to, v kakšni luči bo zdaj pred njim...

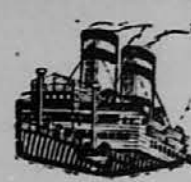
Kar je zaslišala, da so se vrata v predsobi odprla. Vračal se je mož. Sram jo je bilo in kar tresla se je od strahu, ko

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

316 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POŠTANJE

11. januarja:

Bremen v Bremen

12. januarja:

Champlain v Havre

Vulcania v Trst

16. januarja:

Washington v Havre

18. januarja:

Olympic v Cherbourg

19. januarja:

De France v Havre

Conte di Savoia v Genoa

25. januarja:

Europa v Bremen

Berengaria v Cherbourg

26. januarja:

Lafayette v Havre

30. januarja:

Manhattan v Havre

2. februarja:

Champlain v Havre

Rex v Genoa

6. februarja:

Olympic v Cherbourg

9. februarja:

Bremen v Bremen

De France v Havre

13. februarja:

Conte di Savoia v Genoa

14. februarja:

Washington v Havre

15. februarja:

Berengaria v Cherbourg

21. januarja:

Saturnia v Trst

22. februarja:

Europa v Bremen

Olympic v Cherbourg

23. februarja:

Champlain v Havre

27. februarja:

Manhattan v Havre

Rex v Genoa

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodoyje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE, GA DOBE ZA — \$1.75

"GLAS NARODA"

je napravila dva koraka proti vratom, da bi mu stopila naproti in povedala vse po pravici... Toda ustavila se je... To je presegalo njene moči... Vrona se je k peči, prižgala svečo, sežgala hitro potrdilo o proviziji in zmečkala med prsti pepel.

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

21 DIRKALNIH KONJ ZGORELO.

Iz Poronta poročajo, da je v šestih hlevih Thorncliffovega dirkališča te dni zgorelo 21 dirkalnih konj. Živali so bile vredne 60.000 dolarjev. Požar je nastal nepričakovano in se je razširil z bliskovito naglico. Konjev se je polastila takšna zmešnjava, da so mnogi dirjali v smrt že potem, ko so jih spravili na varno.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES